

929 7. Nov. 1888: 1. Del af Lovf. om Underholdsbidr. til forladede Hustruer m. m.

930

ville holde Stik, og det har ogsaa efter de Erfaringer, som jeg har haft Leilighed til at gjøre i min Stilling, vist sig, at det ganske rigtig er blevet Tilfældet, at betydeligere og større Byrder ere blevne fastede over paa Kommunerne paa dette Omraade, end det tidligere var Tilfældet, ikke at tale om det overordentlig store Arbejde, som ogsaa ved Loven af 20de April 1888 yderligere end forhen forarsages af kommunale Autoriteter. Jeg har derfor den Opfattelse, at Loven af 20de April 1888 næppe vil være af lang Varighed, at det ikke vil være ret længe, førend man kommer til at gjøre dette Skridt om igjen i større eller mindre Udstrækning, og set fra dette Standpunkt har jeg nogen Betænkelighed ved det foreliggende Lovforslag, idet det ikke vil være rigtigt efter min Opfattelse nu ogsaa med Hensyn til dette at gjøre et Skridt, som man efter min Mening har Udfigt til snart at maatte gjøre om igjen. Jeg vil hvortil indrømme den ærede Forslagsstiller, at der endog er større Grund i det Mindste efter min Formening, til at Lovgivningen tager sig af forladede separerede og fraskilte Hustruer og deres Børn, end det var med Hensyn til Loven af 20de April 1888, hvad angaar uægte Børn. Der blev under Diskussionen i Gaar af den meget ærede Justitsminister fremhævet, at det, at en Mand blev idlagt af en Kvinde som Børnesfader, kun kunde have en Virkning med Hensyn til Underholdningspengene, men at man ingenlunde maatte forbylde dette dermed, at det derved skulde være opløst, at han i Virkeligheden er Børnesfader, og Loven af 20de April 1888 har saa Henseende ikke gjort nogen Forandring. Endstjøndt jeg altsaa er af den Mening, at der er mere Grund til at ifikre separerede og fraskilte Hustruer og deres Børns Underholdningsbidrag paa den i Lovforslaget foreslaaede Maade, altsaa med Kommunerne Assistanse, end der har været med Hensyn til de uden for Ægtefæltet fødte Børn, saa har jeg dog som sagt nogle Betænkeligheder ved dette Lovforslag, fordi jeg tror, at det gaar et Skridt videre paa en Bane, som man dog senere eller tidligere, jeg tror endog ogsaa forholdsvis snart, vil se sig nødsaget til atter at forlade.

Justitsministeren (Mellemann):

Jeg skal for det Første gjøre den Bemærkning, at naar man her i Dag, og jeg tror ogsaa en Taler leilighedsvis igaar, har fremsat nogle Udtalelser om, at Erfaringen skulde have vist, at Loven af 20de April d. N. var saa slet affattet, at den i Virkeligheden gav Anledning til en Mængde tvivlsomme Spørgsmaal, saa maa jeg tage Reservation herimod. Det er vel sandt, at der er indkommet en Mængde Forespørgsler til Ministeriet angaaende denne Lovs Fortolkning, men de allerfleste af disse Spørgsmaal frembyde i Virkeligheden slet ingen Tvivl. Det er Spørgsmaal, som for en nogenlunde sagkyndig Vedommelse i Virkeligheden aldeles ingen Tvivl frembyder. De fleste af de Spørgsmaal angaa netop Ting, som vare forhandlede her i Rigsdagen, som der blev talt om i begge Thingene og som man havde for sig ved Lovens Affattelse. Men den Omstændighed, at disse mange Forespørgsler ere indkomne, vise kun een Ting, nemlig hvor lidt man ude i Landet bryder sig om Rigsdagens Forhandlinger, og hvor umaadeligt saa Mennesker det er, der gjøre sig den Uleilighed ordentlig at følge dem f. Ex. ved at læse „Rigsdagstidenden“ igennem. Det har man faaet et levende Indblyt af ved den Mængde Forespørgsler, der ere indkomne. Hvad dernæst angaar, at man har sagt, at denne Lov har vakt megen Utilfredshed hos Sogneraadene, fordi den paabyrder dem betydelige Ansvarligheder og Arbejder, og desuden fordi den har medført Betøftninger, saa er det jo aldeles ikke Andet, end hvad man meget godt vidste, da man gav Loven i Fjor. Alle disse Betragtninger bleve jo tilstrækkelig fremdragne, men man besluttede sig til Trods for, alt det til at give Loven, fordi man vilde hjælpe paa det Punkt, hvor Loven greb ind. Det Synspunkt, som den Bevægelse, der har fremaldt Loven af 20de April d. N., er gaaet ud fra, har fra Begyndelsen været det, at de uægte Børn vare særlig uheldig stillede i Samfundet, man talde dem Samfundets Stedbørn, og at man derfor burde se sig om efter Midler og Veie til at hjælpe toget paa denne deres uheldige Stilling. Og da det Spørgsmaal blev overveiet af dem, der interessere sig derfor,